

ga) iz Tribounja kod Drniša. Više nauke svršio je u Budimu, gdje je postao generalnim lektorom i vojnim kapelanom. Izvanredno se razumio u satove. Svi naši samostani imali su po jedan njegov veliki sat, a i mnogi gradovi ponosili su se njegovim satovima, jer su bili vrlo dobri, a navijali su se svaki mjesec dana.⁵²⁵ — O. Kukavica uživao je veliki ugled koliko kod puka toliko kod velikaša. Kad je god. 1797 propala mletačka republika, prije nego bi francuska zaposjela Dalmaciju, Splitsani, na savjet Don Ignacija Bakotića iz Kaštela, odlučile se pridružiti ugarskoj kruni pod Austrijom, da budu dio hrvatske države, s kojom su nekoć bili u zajednici. Sastaviše adresu privrženosti caru i svoje predaje ugarskoj kruni. Zamoliše našega O. Josipa, da bi on tu adresu odnio u Beč. Ali on je tada imao preko 70 godina i nije se smatrao sposobnim za tako dalek i naporan put. — Kad su francuski jakobinci provadali strahovladu u Dalmaciji i u tamnicu strpali 12 Franjevaca s provincijalom O. Josipom Glumčevićem, dok su svi čekali osudu ratnog suda, O. Kukavica znao je naći načina da dođe u tamnicu i utješi svoga starešinu. Provincijal, ne znajući, kako će stvar svršiti, da provincija ne ostane bez uprave, imenova O. Josipa svojim zamjenikom. Za sreću nijedan Franjevac nije našast kriv, dok su svi drugi u crkvi sv. Dominika, gdje je sud zasijedao 48 sati neprekidno, osuđeni na smrt ili na dugu tamnicu. Ali vojvoda Marmont nije dao da se izvrši smrtna osuda, zabranivši vojnicima da pucaju, pa je smrtna osuda kasnije pretvorena u tamnicu.⁵²⁶ — Mnogo godina proboravio je u samostanu Gospe od Zdravlja. U tri puta bio je vikarom samostana: god. 1779, 1781 i 1784. U radu za Sv. Zemlju stekao je velike zasluge, pa mu je Sv. Stolica za nagradu dala naslov i povlastice eksprovincijala. Preminuo je u Splitu 29. X. 1822, imajući oko 103 godine.⁵²⁷ Ukopan je u posebni sarkofag kraj malih vrata van crkve

⁵²⁵ Zlatović, Monografije, 405; Franovci, 346; Bačić, Nekrolog, 156 sl. Njegov sat i sad se upotrebljava u samostanu sv. Lovre u Šibeniku. U Postirima na Braču bio je njegov sat na zvoniku sve do god. 1913.

⁵²⁶ Zlatović, Franovci, 362 sl.; Monografije, 404 sl.; Bačić, Nekrolog, 157.

⁵²⁷ Reg. Prov. Koštan, 30; Zlatović, Monografije, 405.